Vergilius Maro, Publius; Servius [Comm.]; Donatus, Aelius [Comm.]; Landinus, Christophorus [Comm.]; Domitius <de Calderiis> [Comm.]: Opera: Bucolica et Georgica

Nürnberg: Anton Koberger, 1492

cū quicquid aut cōsilio aut virtute sibi ꝓuenturū sit:id penitus ꝑmittat illis. Bina dabo argen. Laudat mun⁹ a numero ꝙ duo sint:laudat a materia & ab artificio:laudat a difficultate: ꝙ ex hostibus rapta sint. Magna t. Quia vt ōndim⁹ & pua inueniebant̃. Quē dat s.d. Laudat ab auctore. Vidistis quo turn⁹. Nouerat istos cupidissimos gloriæ.ergo quid magis ꝓmittere poterat q̄ summi ducis equū.

Corpora:captiuosq; dabit suaq; omibus arma.
Insup id campi quod rex habet ipse latinus.
Te vero mea quem spaciis propioribus ætas
Insequit̃ venerande puer:iam pectore toto
Accipio:& comitē casus cōplector in omnes.
Nulla meis sine te quæret̃ gloria rebus:
Seu pacem seu bella geram:tibi maxima rerum
Verborumq; fides:contra quem talia fatur
Euryalus:me nulla dies tam fortibus ausis
Dissimilem arguerit:tantū fortuna secunda:
Aut aduersa cadat:sed te sup omnia dona
Vnum oro:genitrix priami de gente vetusta
Est mihi:quā miseram tenuit non ilia tellus
Mecum excedentē.nō mœnia regis acestæ.
Hanc ego nūc ignarā huius quodcūq; ꝑicli est.
Inq; salutatam linquo nox & tua testis
Dextera qđ nequeā lachrymas ꝑferre parentis:
At tu oro:solare inopem:& succurre relictæ.
Hanc sine me spem ferre tui:audentior ibo
In casus omnes:perculsa mente dederunt
Dardanidæ lachrymas:ante oēs pulcher iulus:
Atq; animū patriæ strinxit pietatis imago.
Tum sic effatur.
Spondeo digna tuis ingentis omnia cœptis:
Namq; erit ista mihi genitrix:nomēq; creusæ
Solum defuerit:nec partum gratia talem
Parua manet:casus factum quicūq; sequet̃
Per caput hoc iuro:ꝑ quod pater ante solebat:
Quæ tibi polliceor reduci rebusq; secundis.
Hæc eadem matriq; tuæ generiq; manebūt.
Sic ait illachrymās:humero simul exuit ensem
Auratum:mira quem fecerat arte lycaon
Gnosius:atq; habilē vagina aptarat eburna.
Dat nyso mnesteus pellem horrentisq; leonis

SER. Insup his.sup hæc. Campi quod hēt rex ipse latin⁹.mos fuerat vt viris fortibus siue regibus ꝓ honore daret̃ aliqua publica agri ꝑticula vt habuit Tarquini⁹ Supbus in cāpo marrio.qđ spaciū ab Humero temenos dicit̃. Hoc ḡ ꝙ latinus ꝓ honore repub.habuit:ab Ascanio intelligam⁹ esse ꝓmissū. Pectore toto.omī affectu. Rerū verborūq; fides. & rēpublicā tibi cōmittā & tecū omē cōmunicabo cōsiliū. Me nulla dies tā fortibus ausis dissimilē arguerit. ab hoc officio & ab hac audacia accessu tꝑis inferior nō ꝓbabor: q̄liscūq; fortuna comitet̃. Tantū.tm̄modo hoc possum de me ꝓmittere vt semp audeā: semp velim fortiter facere. nā hoc est qđ dicit: Fortib⁹ ausis dissimilē arguerit. tm̄ ergo meū est hoc ꝓmittere siue ꝓspera siue aduersa fortuna comitet̃. Nā aut disiūctiua ꝑticula ē nō negātis aduerbiū. Super oia dona. vltra oia. Priami de gente vetusta. de familia.& hn̄ eā etiā ex cognatiōe cōmēdat:nā Ascani⁹ nepos ē Priami ꝑ creusam. Miserā.q̄ sic impatiēter diligebat filiū. Mecū excedentē. vt ille meū comitatus iter. vult em̄ intelligi sui cā matrē secutā. Quodcūq; ꝑicli ē. Syllepsis: nam subaudis ꝑiculū. Inq; sa.l. Insalutatā:& ē temesis : vt inutilis inq; ligatus cedebat. Quod nequeā lachrymas ꝑferre parētis. excusat ne videatur crudelis.vnde sequit̃ matris eius tragicus & miserabilis ille cōquestus potuisti linquere solā crudelis:& talia. Inopē.mō auxilii egentē. In casus oēs. vt supra Fortuna secūda vel aduersa. Pulcher iulus.incōgruū epithcton pulchritudinis posuit cū res eēt in loco religionis. Strinxit pie.imago.ꝑstrinxit:momordit:amonuit sensus aūt ē:Aut postq; vidit istum sic amare matrē: paternæ pietatis cœpit virtutem agnoscere. Aut certe cœpit etiā ipse sic in pietatem moueri. vt eius cōsueuit pater: Aut certe exēplo:euryali auidius cœpit amare patrē etiā ante dilectū. Nec partū gratia talē ꝑua manet debet ab oibus coli:quæ talē creauit. Casus factū qcūq; sequet̃. Satis cōgrue Præmia em̄ non debent̃ euentui sed volūtati. Per qđ pater an̄ solebat. Alii volūt ideo ante:qa absens ē æneas.nam iurare possumus & ꝑ absentis filii caput. Alii ad cām religiōis trahūt:quæ ꝑcipit: vt filii imitet̃ in oibus reb⁹ suos parētes:vt nūc q̄si imitatio sit iurisiurādi: vt dicat Ascani⁹: iuro ꝑ caput meū sicut ꝑsens pr̄ ꝑ caput suū iurare cōsueuerat:quotiēs fidē suā cōfirmare cupiebat. Alii volūt ideo dictū an̄ qa pōtificib⁹ ꝑ liberos iurare nō licebat:ſʒ ꝑ deos tm̄mō:vt sit anteq̄ pōtifex eēt æneas. Reduci rebusq; secūdis. Mira arte morat̃ i ꝓsperis.& ea iterat:tacet aduersa:& magis intellectui & subauditiōi reliqt:cū.n.nō dicat:si n̄ redieris ait:Matriq; tuæ generiq; manebūt. Hoc āt ꝑm morē romanoꝝ dicit apud quos ꝑmia decernebāt̃.vt illi liberisq; ei⁹vt darēt liberis:q̄ accipe n̄ potuissēt parētes. Lycaon gn. Cretēsis.& ē laus ab artifice. Hūc āt gladiū euryalo datū intelligam⁹:nā nisus accepit pellē & galeā Pellē horrētisq; leōis exuuias. τοαυτο dixit. ħ ē his idē: vt bellū ēt ꝓ cæde boū stratisq; iuuēcis laōedōtiade

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-85/0531
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG